

ber ligeledes, at han derved vil komme til Klarhed over, at det dog maatte ikke er nødvendigt at opretholde det over for disse lavt lønnede Arbejdere. Det forekommer mig, at det muligvis kan være Tilfældet, at det er de ny Chefer derude, der have ment, at de arbejdede i Statens Interesse ved at indføre dette, som ikke har været indført under de tidligere Chefer. Det synes ogsaa at være saaledes, at Maskinchefen er fuldstændig Herre over hvem, og hvormange der skulle ind i de forskellige Lønningsklasser derude. Det er saaledes Tilfældet, at blandt disse Depotarbejdere er der Folk, som have været i Banens Tjeneste i nogle og thye til tredive Aar, og som endnu ere i tredje Lønningsklasse, medens der er kommen andre derind, der næsten lige med det samme ere komne op i første Klasse, og der er ikke saa megen Forskel paa disse Depotarbejderen's Arbejde, idet alle de, der ere i tredje og fjerde Klasse, ere Maskinpudjere. Naar de altjaa overhovedet kunne bruges til dette Arbejde, kan der ikke være Tale om, at der kan være stor Forskel paa deres Arbejds-kraft og Arbejdsdygtighed. Det forekommer mig, at man her som alle Begne burde tage Hensyn til lang Tjeneste, og at Ancienniteten burde spille en Rolle her som alle andre Steder; ellers vil man sikkert indrømme, at der bliver et stort Spillerum for Vilskaarlighed over for disse Folk, idet de, som ere Herrer derover, ere i Stand til at begunstige dem, som de muligvis have noget tilovers for, og putte dem ind i den øverste Klasse, hvorved de udelukke andre fra at komme højere op. Dette forekommer mig at være den Slags Uretfærdigheder, som ikke burde begaas over for Arbejdere, der paa en samvittighedsfuld og pligttro Maade udføre deres Arbejde. Det bidrager jo kun til at vække Utilfredshed, og det tror jeg ikke, de egentlige overordnede, som den højtærede Minister f. Eks., ønske; de ville ikke, at en saadan Utilfredshed skal komme ind, naar den hviler paa noget, som i hvert Fald vedkommende selv har den Tro er uretfærdigt. — Der er ogsaa et andet Forhold, som disse Arbejdere gentagende Gange have henledet de overordnede's Opmærksomhed paa, og som jeg ligeledes tror, at den højtærede Minister kunde indlægge sig Fortjeneste ved at paatale, saa det bliver afhjulpet, da det, saa vidt jeg ser, ikke vil medføre nogen særlig Beføstning. Disse Arbejderen's Arbejde er jo alt andet end renligt; thi til Maskinpudjning bruger man jo Petroleum og Olie og saa videre, og det er et alt andet end behageligt Arbejde. Disse Ar-

bejdere have da gentagne Gange anmodet deres overordnede, om de ikke kunde faa et Lokale, i hvilket de kunde spise deres Mad, saa det ikke skulde være nødvendigt, at de spiste den i det Rum, hvori de arbejdede. Det vil sikkert erkendes, at Petroleum og Olie ikke er noget hynderlig rart Krydderi til det tarvelige Maaltid, de skulle indtage. Det vil dog forhaabenlig ikke være forbunden med store Omkostninger at henvisse dem til et Lokale, i hvilket de kunne spise deres Mad uden for de Lokaler, hvori de arbejde mellem saadanne Dunster. Det er alt sammen saadanne Ting, hvorved jeg antager, der kunde gøres ikke saa lidt, uden store Beføstninger, for at fjerne den Utilfredshed, som muligvis er til Stede. Der er jo enkelte af disse Arbejdere, der ligesom Rejsepassagerne, jeg omtalte ved anden Behandling, have et Ansvar; medens en stor Del af dem ere færdige, naar deres Dagsarbejde er omme, er der andre, der have et Ansvar ud over den Tid; det er dem, som nu kaldes Bogsnymørere, og som skulle være ansvarlige for, at Bognene ere i tilbørlig Orden, naar de afgaa fra Stationen. De have før Ordningen af 1888 været betegnede som Bogsnymede og stod paa en Lønning af 70, 80 à 90 Kr. om Maaned, medens de nu staa paa henholdsvis 16 Kr. 80 Ore og 17 Kr. 50 Ore om Ugen. Disse Arbejdere have som sagt et temmeligt betydeligt Ansvar, idet de, dersom der er noget som helst i Vejen med Bognene i et Tog, forinden dette har kørt 4 Mil, blive multerede og eventuelt kunne affediges. Det turde dog være rimeligt, at der blev taget noget Hensyn til disse Arbejdere, og at det ved Lejlighed blev overvejet af den højtærede Minister, om ikke de i det mindste kunde komme op paa Maanedsløn sammen med de øvrige. Det vilde der dog være nogen Rimelighed for; thi de have jo en lang Arbejdstid, idet de undertiden skulle møde Kl. 4 $\frac{1}{2}$ om Morgenen og blive ved til Kl. 10 $\frac{1}{2}$ om Aftenen med 3 Timers Middag, det bliver dog 15 Timers Arbejdstid; undertiden have de ogsaa kortere Arbejdstid; men det vil dog ses, at det er et ikke ringe Arbejde. Det er tillige et Arbejde, som er forbundet med et ikke ringe Ansvar, saa der kunde nok være Grund til at tage Hensyn til dem ligesom til dem, jeg omtalte ved anden Behandling. Jeg haaber derfor, at den højtærede Minister vil tage dette Forhold under Overvejelse, saa vi, hvis det ikke allerede kan lade sig gøre nu ved tredje Behandling, hvad jeg betvivler, maatte ad Aare kunne se disse Arbejderen's Forhold forbedret, hvad jeg tror, de fortjene.